

ऊनषष्टितमेभौमं हत्वा तेनालता हरिः कन्याः सहस्रशः प्राप पारिजातं दिवोऽहरत् ॥ १ ॥ परिणीयत तस्ताभिस्तन्मनोरथपूरणैः आत्मारामोऽप्यसौ रेमेतद्गृहेषु गृहस्थवत् ॥ २ ॥ येन तस्त्रियो निरुद्धाः सभौमः चकाराद्येन कारणेन हतः तदा चक्ष्वेति ॥ १ ॥ इंद्रेण भौमविचेष्टितं ज्ञापितः सन् प्राग्ज्योतिषपुरं भौमनगरं ययावित्यन्वयः किं भूतेन हृतं छत्रं यस्य तेन लोकपालप्रधानत्वादिद्रस्यवरुणछत्रहरणेऽपि मानभंग इति तथोक्तम् हृते कुण्डलेयस्याः सा अदितिर्विधुर्माता यस्य तेन हृतममराद्रौ स्थानं मणिपर्वतलक्षणं यस्य तेन सत्यभामाया गृहे भगवंतं मिद्रागत्य विज्ञापितवान् तदा तस्याः कौतुकाय तया भार्यया सह ययाविति यद्वा त्वदनुज्ञैव त्वत्पुत्रं हनिष्यामीति इति हासोक्तं भूम्यैवरंदत्तं सत्यं कर्तुं सत्यभामाया भूम्यंशत्वात्तया सह ययौ यद्वा नार

राजोवाच यथाहतो भगवता भौमो येन च ताः स्त्रियः ॥ निरुद्धा एतदा चक्ष्विक्रमं शार्ङ्गधन्वनः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच इंद्रेण हृतछत्रेण हृतकुण्डलबंधुना ॥ हतामराद्रिस्थानेन ज्ञापितो भौमचेष्टितम् ॥ सभार्यौ गरुडारूढः प्राग्ज्योतिषपुरं ययौ ॥ २ ॥ गिरिदुर्गैः शस्त्रदुर्गैर्जलाग्न्यनिलदुर्गमम् ॥ मुरपाशायुतैर्घोरैर्दृढैः सर्वत आवृतं ॥ ३ ॥ गदयानि विभेदाद्रीन् शस्त्रदुर्गाणि सायकैः ॥ चक्रेणाग्निजलं वायुमुरपाशांस्तथाऽसिना ॥ ४ ॥ शंखनादेन यंत्राणि हृदयानि मनस्विनां ॥ प्राकारं गदया गुर्व्यानि विभेदगदाधरः ॥ ५ ॥ पांचजन्यध्वनिं श्रुत्वा युगांता शनिभीषणम् ॥ मुरःशयान उत्तस्थौ दैत्यः पंचशिराजलात् ॥ ६ ॥ त्रिशूलमुद्यम्य सुदुर्निरीक्षणो युगांतसूर्या नलोचि रल्वणः ॥ ग्रसंस्त्रिलोकीमिव पंचभिर्मुखैरभ्यद्रवत्ताक्ष्यं सुतं यथोरगः ॥ ७ ॥ आविध्य शूलं तरसा गरुत्मते निरस्य वक्रैर्व्यनदत्सपंचभिः ॥ सरोदसी सर्वदिशोऽवरं महाना पूरयन्नडकटाहमावृणोत् ॥ ८ ॥ तदापतद्द्वित्रिशिखं गरुत्मते हरिः शराभ्यामभिनत्रिधौ जसा ॥ मुखेषु तंचापि शरैरताडयत्तस्मै गदांसोऽपिरुषा व्यमुंचत ॥ ९ ॥ तामापतंतीं गदया गदां मृधे गदाग्रजो निर्विभिदे सहस्रधा ॥ उद्यम्य बाहू नभिधावतोऽजितः शिरांसि चक्रेण जहार लीलया ॥ १० ॥

दानीत पारिजातैककुसुमे रुक्मिण्यै दत्ते सति कुपितां सत्यभामां सांत्वयता तुभ्यं पारिजातमेव दास्यामीति श्रीकृष्णेन प्रतिश्रुतमिति हरिवंशे प्रसिद्धं तदर्थं तां नीतवानिति ॥ २ ॥ गरुडेन याने कारणं गिरिदुर्गैरित्यादि तैरुपलक्षितं जलाग्न्यनिलैश्च सर्वतो वर्तमानैर्दुर्गमम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ युगांताशनेर्ध्वनिवद्भीषणम् परिव्राज्या जलात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ आविध्य आतो ल्य समहान्नाद इत्यन्वयः ॥ ८ ॥ तस्मै श्रीकृष्णाय गदां व्यमुंचत व्यक्षिपत् ॥ ९ ॥ १० ॥